

1. Господари-ти трѣбува да сѣ *милости-ви* и *добри* къмъ слугы-ты си, и да имъ отдаватъ щото е праведно и справедливо. Трѣбува да не ги притѣсняватъ, нито да ги пресилятъ.

2. Дължни сѣ да сѣ *грыжѣтъ* и *тру-дѣтъ* за спасеніе то имъ; да не изискуватъ отъ тѣхъ нѣщо, което е противно на законъ-тъ Божій, и да ги поучаватъ отъ Свято-то Писаніе; да ги подканятъ да ходѣтъ въ домъ-тъ Божій и да вардѣтъ свято Святѣ Недѣльѣ.

3. Господари-ти иматъ небесенъ Господарь, комуто трѣбува да дадѣтъ отвѣтъ за обхожденіе-то си къмъ слугы-ты си. Богъ не гледа на лице. Той ще помилува добрый-тъ и справедливый-тъ господарь, а ще осѣди жестокий-тъ и несправедливый-тъ.

—o—

б. Дѣлности на слугы-ты.

Кол. 3; 22.

II. Богъ какъжъ заповѣдь е далъ на слугы-ты за да сѣ покоряватъ на господари-ты си?

Отъ, “Слугы, слушайте въ всичко господари-ты си по плоти, не съ окослуженіе като челоуѣкоугодници но съ простосърдечіе, като сѣ боите отъ Бога.” Кол. 3; 22.

II. Койте е окослужитель предъ земный-тъ